

**Στον Αντρέα, το γιο ενός αγνοούμενου
Ντίνας Παγιάση - Κατσούρη**

Αντρέα,
αλλάζουν πρόσωπα και προσωπεία,
Αποστηθίζουν τους ίδιους ακριβώς κώδικες.
Και για την ώρα
ταριχεύουν τις σκέψεις και τις προθέσεις τους,
αυτές,
που θα πυροδοτήσουν όπως πάντα τη δωδέκατη ώρα.
Με λίγα λόγια
πάλι κυκλοφορούν ανάμεσά μας Αντρέα.
Για την ακρίβεια
δεν έπαψαν ποτέ να κυκλοφορούν ανάμεσά μας:
Στους ραδιοφωνικούς σταθμούς και στα τηλεοπτικά
δίκτυα.
Στα δημοτικά πάρκα και στα κρατικά συμβούλια.
Στις εμπορικές συναλλαγές και στις πολιτιστικές μας
συνάξεις.

Αντρέα,
η προδοσία δε σταμάτησε να φλογίζει τη Λευκωσία,
η προδοσία δε σταμάτησε να ξαγρυπνά στη Λευκωσία.
Πληθαίνουν οι δοσίλογοι και οι αποστάτες
κι εμείς μετράμε και ξαναμετράμε:
200.000 πρόσφυγες
6.000 νεκρούς
και 2.000 αγνοούμενους.

Θα λακίσουν πολλοί Αντρέα.
Και οι ποιητές ακόμα.
Δεν πειράζει,
τουλάχιστον έτσι θα ξέρεις
πόσοι είναι και πόσοι είμαστε.

Τουλάχιστον έτσι θα ξέρεις
να πεις σίγουρα
σε δέκα, σε είκοσι, σε χιλιάδες χρόνια
πόσοι και ποιοι
αγαπήσαμε παράφορα τούτη τη γη.

Πηγή: Παγιάση - Κατσούρη, Ν. (1987) *Αντι-θέσεις* (σελ. 39-40). Λευκωσία: Θεμέλιο.